

РЕШЕНИЕ

№ 5995

гр. София, 04.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 12.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9958** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на С. Т. Ч. от [населено място], обл. Я. против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-200-6500/2130 от 30.06.2012 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, В ЧАСТТА МУ с която е приета като недопустима площта на БЗС с № 00816-17-15-1 с площ от 1,17 ха по СЕПП и съответно е отказано финансово подпомагане в размер на 2202,09 лева по тази схема. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, тъй като по отношение на процесното БЗС, жалбоподателят е представил документи установяващи правното основание за ползването на този парцел. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който моли да се отмени обжалвания административен акт. Претендира разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

По делото не са представени доказателства за съобщаване на процесното УП. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 26, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а от ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителния директор на ДФЗ е изпълнителен директор и на РА. Изпълнителния директор на РА организира и ръководи дейността на РА и я представлява. Разпоредбата на чл. 10, т. 7 от У. правилник на Държавен фонд „Земеделие” (отм.) установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция.

С оглед на това, оспореният в настоящото съдебно производство отказ на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” е издаден от компетентен административен орган в рамките на делегираните му правомощия.

Административното производство е образувано по подадено от С. Т. Ч., У. 358747 общо заявление за подпомагане на площ с У. 20/150611/72308 за кампания 2011 г. по Схема за единно плащане на площ (СЕПП) и Схема за национални доплащания (СНДП). В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на подателя, че е запознат с правилата и условията за подпомагане. От приложената към заявлението таблица, се установява, че по СЕПП са заявени и декларирани 7 бр. БЗС с обща площ от 9,83 ха, а по СНДП - 2 бр. БЗС с обща площ от 7,3 ха. Това се установява и от заключението на приетата и неоспорена от страните СТЕ, изготвена от вещото лице К., която настоящият съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена. Представени са черно бели разпечатки на карти от И. от 13.05.2011 г., подписани от жалбоподателя.

По заявлението на жалбоподателя са извършени административни проверки. Отделно е извършена проверка на място от Регионален технически инспекторат на ДФЗ въз основа на Заповед № 196115/15.08.2011 г. (гръб л. 57 – адм.д. 248/12 г. на АС Ямбол). Съставен е контролен лист за проверка на място от 18.08.2012 г. отразяващ констатациите на проверяващите при проверката на място, извършена в присъствието на кандидата и подписан от същия без забележки (л. 58-65 от адм.д. 248/12 г.).

С уведомително писмо изх. № 02-200-6500/8009 от 08.10.2011 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, жалбоподателят е уведомен за установени застъпвания с други кандидати. С декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече

от един земеделски стопанин и таблица приложена към нея от 30.01.2012 г., по отношение на процесното БЗС, жалбоподателят е потвърдил застъпването с кадастрален имот № 00816-080-048 и се е отказал от застъпването в кад. имоти с №№ 00816-080-047 и 00816-080-049. Представен е списък с потвърдени от жалбоподателя имоти и представени за тях документи от 30.01.2012 г. като за процесния БЗС с № 00816-17-15, попадащ в кадастрални имоти с №№ 00816-080-049, 00816-080-048 и 00816-080-047 са представени като документи установяващи правото на ползване – Нотариален акт № 079, т. I, рег. № 612, д. № 064/17.02.2011 г. и Договор за наем на земеделска земя от 01.10.2011 г.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт – уведомително писмо изх. № 02-200-6500/2130/30.06.2012 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” – Разплащателна агенция В ОБЖАЛВАНАТА МУ ЧАСТ, е отказано финансово подпомагане в размер на 2202,09 лв по СЕПП тъй като е приета за недопустима площта на БЗС с № 00816-17-15-1. В самото уведомително писмо се съдържат таблици във връзка с всеки от заявените парцели по заявените схеми за подпомагане. В колона 1 и 2 на таблицата са посочени идентификатори на БЗС и площ на декларирания парцел по съответната схема. В колона три е отразена площ на застъпване, което не е отстранено – такава площ е отбелязана за процесното БЗС в размер на 1,14 ха. В колона 3 по СЕПП е посочено правно основание чл. 43, ал.3, т.5 ЗПЗП и обстоятелството, че за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено. Колона четири отразява резултати от извършвани на място проверки – в конкретния случай при извършена проверка на място е установено, че процесното БЗС е 1,17 ха. Колона 5 отразява площта на парцела след извършени административни проверки, в случая 1,14 ха. Както за нея, така и за колона 4 по СЕПП е посочено правно основание чл. 43, ал.3, т.4 ЗПЗП и обстоятелството, че кандидатът е заявил площи, които не стопанисва, като в колона 5 е добавен и чл. 43, ал.3, т.1 от ЗПЗП кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери по малки от определените по реда на чл. 39, ал.2 от ЗПЗП. В резултат на констатираното от административният орган е установена недопустима площ общо в размер на 2.1 ха по СЕПП.

По делото е приета и е неоспорена от страните СТЕ, изготвена от вещото лице С. К., която настоящият съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена. От заключението на вещото лице и обясненията му от открито съдебно заседание проведено на 12.09.2013 г., се установява, че процесният БЗС с № 00816-17-15-1 е с площ от 1,17 ха, заявена като естествени ливади. Парцела се намира в землището на [населено място], общ. С.. При извършената проверка на място е установено, че цялата заявена площ на този БЗС се обработва и е допустима за подпомагане. За парцела е установено застъпване с други заявители, а именно: Р. М. Н. и С. Д. С.. Застъпването попада върху три кадастрални имота, както следва: 00886-080-047- със застъпена площ от 0,02 ха, 00886-080-048, със застъпена площ от 1,11 ха и 00886-080-049 със застъпена площ от 0,05 ха. Видно от представените по делото документи, жалбоподателят е представил документи само за имот 00886-080-048 за 1,17 ха. При анализа на това застъпване се установява, че застъпването с кадастрален имот 00886-080-049 е отказано от жалбоподателя и не е потвърдено от друг земеделски стопанин, поради което е останала като неразрешено застъпване. Застъпването с Р. Н. е в северната част на заявения парцел и попада в кадастрален имот 00886-080-047 и според вещото лице това застъпване следва да бъде признато на

Р. Н., тъй като тя е представила документ за правно основание за ползване - Договор за наем, а жалбоподателят е отказал застъпването с този кадастрален номер. Застъпването със С. С. е в южната част на заявения парцел и е в кадастрален имот 00886-080-048, като за този имот жалбоподателят е представил документ за право на ползване – договор за наем и НА за собственост върху имота от наемодателя. В прегледаните от вещото лице в ДФЗ – РА материали, включително и от представеният по делото Договор № 7/01.12.2010 г. се установява, че С. С. е представила договор за наем, в който като наемодател е вписана предишната собственичка на имота, а като наемател няма вписан субект – Приложение № 1 към заключението и на л. 73-74 от делото. С оглед изложеното, вещото лице намира, че застъпената площ от 0,87 ха в кад. имот 00886-080-048 следва да бъде призната в полза на жалбоподателя и недопустимата за подпомагане площ в парцела да се редуцира до 0,07 ха. Относно разминаванията в площите при БЗС № 0886-17-15-1, вещото лице в съдебно заседание от 12.09.2013 г. е пояснило, че разминаването в цифрите, които са в текста на заключението и приложената таблица, се дължи на факта, че по различен начин се извършва закръглянето, тъй като ДФЗ извършва изчисляването и закръглянето с компютърна програма, с която вещото лице не разполага. Сборът на трите стойности на площта на кадастралните имоти, които попадат в БЗС № 0886-17-15-1 надвишава цялата площ на парцела, тъй като се е получило тройно застъпване и компютъра го изчислява по този начин два пъти. Според вещото лице общата недопустима площ на БЗС № 0886-17-15-1 е 0,07 ха – представляващи площите от кадастрални имоти 00886-080-047 и 00886-080-049, като недопустимата за подпомагане площ е под 20 % (между 11 % и 14 % в зависимост от това как се изчислява самото застъпване).

В съответствие с чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП, Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ, когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено. Съгласно разпоредбата на чл. 17 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, когато при извършване на кръстосани проверки Разплащателната агенция установи застъпване (пресичане на границите) на два или повече блока на земеделски стопанства, изпраща на кандидатите, които са ги заявили, уведомителни писма за установените застъпвания. Кандидатът попълва "Декларация за изясняване на принадлежността на площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин". Към декларацията се прилагат документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правото на ползване на застъпените площи. Когато само един от кандидатите е предоставил документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правното основание за ползване на застъпените площи, Разплащателната агенция одобрява изплащането на субсидия на него за площите, за които е доказал правно основание за ползване.

В конкретния случай по отношение на застъпените площи в БЗС с № 0886-17-15-1 и по конкретно относно кадастрален имот № 00886-080-048 част от това БЗС, констатациите на административният орган се опровергават от приетата по делото СТЕ и представените писмени доказателства. Като документ установяващ ползването на този имот, жалбоподателят е представил Договор за наем на земеделски земи от 01.10.2011 г. и Нотариален акт № 079, т. I, рег. № 612, д. № 064/17.02.2011 г. За същият имот С. С. е представила Договор № 7/01.12.2010 г. (л. 73 – 74), в който няма вписан наемател. В съответствие с чл. 2а, ал.2, т.2 от Наредба № 5/2009 г., правното основание за ползване на земеделските земи се доказва с Договор за наем на

зеделски земи, като в съответствие с ал. 1, т. 2 на същата разпоредба, ползватели на зеделски земи могат да бъдат наемателите. В съответствие с изложеното липсва документ представен пред административният орган, от който да се установява, че именно С. С. е наемател на процесния имот, доколкото в представения от нея в административното производство договор липсват данни за това. Действително РА няма правомощия да прави преценка кой реално ползва имота, на какво основание, годно ли е то - при спор за ползване, но административният орган следва да преценява доколко представените пред него доказателства установяват твърденията от страните факти в съответствие с чл. 36, ал.3 от АПК, а не формално да ги прилага към преписката. Липсата на представени документи от страна на С. Д. С. за изясняване на застъпените площи води до необоснованост на изводите на административния орган за недопустима за подпомагане площ по причина - неотстранено застъпване.

При тези данни административният орган е следвало да разреши застъпването в полза на жалбоподателя, като му бъде призната площта от 0,87 ха в кадастрален имот 00886-80-048 попадаща в БЗС № 0886-17-15-1, в какъвто смисъл е и приетата по делото СТЕ. При това положение според заключението на вещото лице, недопустима площ за процесното БЗС е в размер на 0,07 ха, а общата недопустима за подпомагане площ е под 20 %, в рамките между 11 и 14 % в зависимост от начина на изчисляване.

Мотивиран от изложеното до тук, съдът намира, че издадения от ответника акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а жалбата срещу него следва да бъде уважена като преписката бъде върната за ново произнасяне на административния орган в съответствие с изложените по-горе мотиви.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 360 лева, от които 10 лева платена държавна такса и 350 лева платено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 05.01.2012 г. Платеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно с оглед разпоредбите на § 2 от ДР на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. с чл. 8 и чл. 7 ал.1, т.4 от същата наредба.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г., изх. № 02-220-6500/2130 от 30.06.2012 г. на Изпълнителния директор ДФ „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне в 14 дневен срок от съобщението за влязлото в сила решение в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на С. Т. Ч. от [населено място], обл. Я. сумата от 360 (триста и шестдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, пред Върховен административен съд на Република Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: